

נר אהרן

פרשת
וישלה

כניסת השבת: י-ם: 16:00 מרכז: 16:20 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

האבק שמסתיר את הכל...

עורך: ראם בן טוב

להיאבק באבק...

אין מצב שקובי מפספס את המנחה וערבית בבית הכנסת השכונתי, אבל פסגת היום שלו היא השיעור שביניהם אותו מעביר אברך חמוד. קובי כל כך נהנה לשמוע את דבריו המתוקים של הרב שבכל פעם מחדש מכווננים אותו מה באמת חשוב בחיים, ולאחר יום עבודה עמוס בחנות שבבעלותו הוא מרגיש שהוא חייב את זה. אז מה יכול להיות יותר טוב משיעור מעניין? ועוד כשעל השולחן בורקסים חמים, פיצוחים ושתיה קרה... וזה מה שקרה השבוע. עידו, עוד משתתף קבוע בשיעור, הביא איתו כיבוד בשביל החברה, תוך כדי שהוא מוסיף שזה לכבוד הנס שקרה לו השבוע. "איזה נס?" מנסה קובי להבין, ועידו מספר שהשבוע הוא יצא לטיול עם רכב השטח שלו בהרים,

לונדון, גירוש ספרד, אינקוויזיציות - תאבד את יהדותך או שתאבד את חייך... מסעי הצלב האכזריים, ידי עשיו במלחמת העולם השנייה - זוועות שאי אפשר לשכוח... זה המאבק הראשון, בו נאבקנו והוכחנו לעולם שעם הנצח בסוף מנצח. אבל המאבק השני הוא הקשה מכולם... מאבק מול אויב מסוכן הרבה יותר - "מיד אחי" הפעם הנוכל מגיע לך באסטרטגיה חדשה. מה יש? הפעם הוא בא אליך בתור 'האח הדואג', הפעם המאבק רוחני. ואם בדורות הקודמים המלחמה היתה נגד ידי עשיו, בדורנו גם אלו שאיבדו את חוש הריח מריחים את הגאולה שבפתח ואת הארטילריה הכבדה שמפעיל הדוד הדואג מאדום ששם את כל כוחו כדי לסנוור אותך, כדי שהאבק יסתיר לך את האמת. אז הנה הראשון שהצליח לראות את האמת גם מבעד לענני האבק

העצומים...

ביד אחת הוא דואג "לנקות" אותך, וביד השנייה...

המאבק של אבינו יעקב עם שרו של עשיו היתה סימן לדורי דורות - יבוא יום, אומרת לנו התורה, ופתאום תגלה התקפה מתפרצת של 'אחים אוהבים' שבאים לחבק אותך... וכך מבאר רש"י את הפסוק "ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו" ויאבק מלשון אבק. פירוש שני אומר לנו רש"י לשון חיבוק [בארמית "בתר דאדביקו ביה"] ומסביר מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א: המאבק הזה הוא מאבק של אחווה ואהבה, הוא בא לחבק אותך, איך? הוא אומר לך 'דגע רגע חמוד, בא לפה, יש עליך קצת אבק' כמה טפיחות על הכתף והוא מסיר לך את האבק, אלא מה, האבק הזה מתפזר לך מול העיניים ולא נותן לך לראות כמו שצריך...

בואו נסביר קצת יותר. אם יבוא אליך איזה בודהיסט ויגיד לך "לך תכפור בבורא עולם" אתה תבעט בו הכי רחוק שאפשר... אך תרבות עשיו לא באה אליך חזיתית. היא תרבות שמעניקה לך הרגשה של חום ואהבה, החיבוק הזה אומר לך "מטרתני היא בטה"כ להסיר ממך את האבק!" אבק? על מה אתה מדבר? החולצה הזאת אתמול בערב יצאה מהמכונה... לא חמוד שלי, לא לך כוונת המשורר, הכוונה הפנימית שלי היא שתפסיק עם היהדות המאובקת, הישנה, המעלה אבק... הוא יהפוך אותך לישן, לאיזה 'זברה' ממאה שערים, למשהו שמתאים למוזיאון, וכמובן הכל בעטיפה של דאגה ואכפתיות, לדאוג לך שתתקדם ולא תישאר מאחור. הספרים שלך, סגנון החיים התנ"כי הזה לקום כמו איזה עבד ולפגוש סידור שכל כולו בצבע שחור לבן...

ובאחת הידידות לפתע עבר מולו טרקטורון שהעיף כמויות של חול ואבק שחסמו את הראות. "עצרתי בבלימה חזקה עד שיתפזר האבק, ולפתע ראיתי שעצרתי על שפת בור ענק, שאם לא הייתי עוצר בזמן - לך תדע אם היה נשאר משהו מה'לאנד-רובר' המפנקת שלי, ואני עוד לא רוצה לחשוב מה היה נשאר ממני... אז לכבוד 'נס האבק' החלטתי להביא קצת ברכות לשיעור" סיים עידו את סיפורו. גם הרב נתנאל שמע את הסיפור והוסיף "ברוך ה' שניצלת מהאבק הגשמי, אבל בוא וננסה ללמוד ביחד איך ניצלים מהאבק הרוחני..."

"אבק רוחני?? מה זה?" שואלים החברה במקהלה. "על זה מדברת פרשת השבוע שלנו" עונה הרב בחיוך שמבשר שהיום הולך להיות בהחלט מעניין ומחכים. פרשת וישלה תשפ"א - יוצאים לדרך...

כשתכיר אותו מקרוב הוא כבר לא יראה לך כה "קרוב"...

יעקב אבינו מקבל דיווח מדויק על ה'תנזים' של עשיו שמתקרר לכיוונו עם עוד 400 חיילים, ומיד פונה בתחינה לבורא עולם "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו"... והשאלה מתבקשת: מדוע צריך להדגיש מיד אחי מיד עשיו, הרי ליעקב לא היו עוד אחים, וברור שאם זה אחי זהו עשיו, ואם זה עשיו כנראה שאין עשיו אחר ומדובר ב'אח החמוד' שנמצא בדרך לחסל אותו ח"ו? מבאר מורנו הרב שליט"א: יעקב חזה ברוח קדשו את דורנו! הגלות הזאת מתחלקת לשני מחנות: האחד - מחנה ידי עשיו, הידיים שהרגשנו טוב על בשרנו ב-2000 השנים האחרונות בכל המדינות שפגעו ללא רחמים וחמלה בגברים נשים וילדים. הנה רק טעימה קצרה מהצרות שחטפנו מבניו של עשיו: גירוש פורטוגל - רק לקרוא את ההסטוריה ולהזדעזע, גירוש יהודי

השבת המרדימה שלך שלא נותנת לך חופש אמיתי עם כל האיסורים שלה... סעודה שלישית, סעודה שישית - די! תתחדש!! זהו שרו של עשיו - ביד אחת הוא מסיר ממך את האבק, וביד השניה הוא זורק לך אותו בפנים... **ויחבק** אומר רש"י, האות ח' מתחלפת עם א'... זה החיבוק שלו! אך מטרתו האמיתית היא לסמא לך את העיניים! חברים, מהו הפיתרון? בואו ונתרכז, כי הפעם מורנו הולך להעניק לנו פה רצפט שכדאי מאוד לשמור אותו - זה יעזור לשכך את הכאב שיש לנו מידי פעם...

מה שמך? מה שמך? - אין לי שם...

"וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך! ויאמר למה זה תשאל לשמי?" יעקב מגלה לנו את האסטרטגיה כדי לתקוף את 'האויב החברי'... וכך מבאר הרב גלינסקי זצ"ל: לשרו של עשיו אין שם... מדוע? כי שם מבטא מהות! לערימה של קליפות בנה, חולצה קרועה וצמיג מחורר אין שם, כי אלו דברים לא שימושיים... אם נתבונן לעומק - הפאר והיופי, המגדלים והתרבות של עשיו - מה תרמו לנו? מה תרמו לעולם? "יהי עשיו איש יודע ציד איש שדה..." הבנאדם חונק ת'עולם להיות "יודע ציד", ומבאר מורנו הרב: יודע ציד - אחד שצד לנו את הידיעה... הוא יתן לך הכל, להיות עסוק תמיד בעבודה, בכסף, בנסיעות, ובין לבין בהתכתבויות חסרות תוחלת - העיקר שלא תעצור רגע אחד לחשוב... הברנש הזה היפנט את כולם... האיש שדה שלו, מה תרם לעולם תרבות הרחוב... כמה רצה, גניבות, הפקרות... אבל הוא עדיין לא יתבייש לטעון מעל גבי האָתֶר או בדפי האָתֶר שאנחנו הישנים, אנחנו מעלים אבק... צריך עם חדש, תרבותי, נאור ומתקדם... אבל אם נתבונן קצת נראה שהיחידים שבאמת חיים את עצמם אלו ה'מיושנים' ה'מאובקים', אלו שלא כל דבר מצלמים ומעבירים הלאה... מאיפה הגיע סגנון החיים הזה? התשובה! מהחיצוניות של הדוד מאדום - מבחינה חיצונית הכל תותים! אבל בפנים יש אחד שמרקיב את כל התות... אין לו שם! הוא כל היום מנסה משהו חדש. אין לו מהות אחת שהוא הולך עמה עד הסוף. אין לו מטרות מהותיות - תישאר בעל חי, רק מפותח יותר... תשלוט על הטבע ולא על הטבעים שלך - זהו המוטו העשיוניקי. לאחד כזה צריך לענות בלי לפחד - "אתה אומר לנו על השבת שהיא מיושנת - חביב'לה, אין לך במה שיכולה להעניק את המסר לדור החשוך כמו השולחן של שבת... כמו סידור בביהכ"ס, לבן עם אותיות שחורות" - בטח, המטרה היא להתבונן במילים שנכתבו לפני אלפי שנים ולגלות צבע חדש על החיים האמיתיים, צבע של הישענות אמיתית, צבע של תקווה... צבע של הודאה - יש מתחרים?

אז למי יש יותר - לרב או להכל?

יעקב פוגש בעשיו ומפציר בו "אחי, קח, הבאתי לך מתנות" אומר לו עשיו "לא, יש לי כבר רב [הרבה]" לעשיו יש הרבה כסף, הרבה רכוש, אבל זה עדיין לא הסוף, הוא אף פעם לא שבע, תמיד הוא רוצה להוסיף, על ה'הרבה' אפשר להוסיף עוד שיהיה יותר הרבה. אין לו הסתפקות במה שיש לו. הבנאדם לא שבע. יש לו רכב? אבל לשכך יש

יותר טוב. יש לו מעיל חדש? אבל לשכך יש שנים. מאידך, יעקב רואה את הדברים אחרת לגמרי. הוא כבר מיצה את החיים והגיע לפסגה "יש לי כל" אומר יעקב, לכוס מלאה אין מה להוסיף - זה מיותר... כי תרבות יעקב מחנכת ת'בנאדם לשמוח במה שיש לך ולהרגיש שיש לך הכל... איך הוא הגיע לכך - פשוט, מי שמתבונן מבין שיש פה יד מכוונת שסוללת מסלול לכל אחד עם תקציב אישי פרטני עד היום האחרון... תרבות עשיו אומרת תאגור, תאגור עוד ועוד, אבל מה שהוא לא מגלה לך זה שברגע שאתה חוזר עם עשרות השקיות מהשופינג ונכנס הביתה - כבר בא לך לצאת שוב פעם, וזה אף פעם לא נגמר...

החיסול הממוקד של עשיו נמצא בידיים של יוסף...

חז"ל אומרים שהנוק-אווט שמוחץ את עשיו הוא לא פחות מאשר יוסף! מדוע? כי עשיו יש לו עין רעה, הוא לא שבע עין... עשיו מגיע עם 400 איש להילחם מול יעקב... 400 בגימטריא זה "עין-רע" הכח של עשיו זה לראות מה אין לו. כשיעקב משגר לו מתנות הוא אומר לבניו "ורווח תשימו בין עדר לעדר", אני מכיר ת'בנאדם... הוא רוצה שיראה הרבה... יוסף הוא בדיוק ההיפך. יוסף הוא אחד שיודע לסדר ת'עניינים! לא נרחיב, נשמור זאת לשבועות הבאים, אך כולנו יודעים שמה שהביא את יוסף למלכות מצרים זה השמירה על העין, ויוסף מצליח ובגדול - הוא רואה בכל דבר רק טוב! בבית הסוהר 12 שנה בלי להחליף חולצה, בלי מקלחת, ועוד הבנאדם מחייך... יוסף בגימטריא 'קנאה'! הוא האנטיביוטיקה למחלת הקנאה! לראות טוב! מאיפה כל זה מגיע? אמונה! כשאדם מאמין בהשגחה פרטית הוא יצליח לשרוד את גלות עשיו. היצר הרע נקרא סמ-אל, הוא מסמא לנו ת'עניינים שלא נראה את האל - את יד ה' עלינו, את אהבת ה' אותנו... חברים, צריך להיזהר, הברנש הזה בא אלינו "בקטנות" וכך מבאר מורנו הרב: שרו של עשיו פגע בכף הירך, הוא מגיע בקטנה - בוא לנופש במלון ב-999 ש"ח לזוג, רק תבוא! מה עם הכשרות? מה עם ההווי מסביב? האם גם סבא יעקב היה הולך למקום שכזה? אל תשאל שאלות - זוהי מטרתו של עשיו - לפגוע ברגל, בהרגלים, בדרך החיים שאתה מורגל... שם הוא מכניס לך בקטנה "מה כבר יכול לקרות"... ההפרש בגימטריא בין ישראל ואמת הוא 100 - כף ירך יעקב זה גם בגימטריא 100. שרו של עשיו אומר לך אל תהיה 100%, תן לי קצת... מה רוצה הברנש? את הרגלים, וזאת כדי להפיל אותך לגמרי! בא יעקב ומעביר מסר לדורות - תחזור על פכים קטנים, תשמור על ה'קטנות' ובכך האמת תצא לאור ובגדול. כעת הכל מובן. מי שפיזר פה את האבק שהרס לכולם את החיים האמיתיים והמהותיים זה המשועמם מאדום... אבל אנחנו נמשיך במאבק על שמירת הקשר שלנו עם הרבוננו של עולם... שמירה על חיים בעלי ערך גבוה, למען שמו באהבה... שנזכה!

שבת שלום

רן אהרן בן ישעיה

חסד גורר חסד - הטלפון והמזוזות...

סיפור השבוע

מזוזות בבית! כמה אתה צריך?" חמש הוא אומר לי. השעה כבר 22:45, ואני גר 40 דקות ממנו. נכנסתי הביתה ואשתי אומרת לי "אנחנו יוצאים לכותל!" אמרתי לה לכותל? איך? לא יודעת, תשיג רכב. טוב, רכב, ממי בשעה כזו? הסכמתי. **במקרה** השכן מתחת, אחד שכל יום לא תמצא אותו ער אחרי 22:00, עולה במדרגות. שאלתי לתומי אם אפשר את הרכב שלו... והוא כאחד שקיבל את הצעת חייו מאשר "בטח! רק תכוין גם עלי שם בתפילה"... בעודי חוזר לביתי לבשר לאשתי עלה במחשבתי איך לעזור לבחור. אלך לגמ"ח מזוזות ואקפוץ אליו (מהכותל למקום מגוריו בארמון הנציב בדיוק 10 דקות...) עוד נס שבעל הגמ"ח היה **בדיוק** בדרכו לק"ש שעל המיטה, **ובדיוק** נשאר לו שש מזוזות אחרונות, והנה... טלפון אחד של התעניינות הביא להצלת יהודי! לישון בנחת ובשלוה יחד עם ילדיו ביחד עם ה' יתברך בפתח ביתו... חסד!

סיפר לי יהודי מהישוב, בוא תשמע סיפור נחמד עם מסר אדיר לכל מבקש ה'... וכך הוא מספר: אני אברך ללא רכב, לא נייד, ולא תמיד מסתדר לי מבחינה טכנית להגיע לכל פינה בירושלים. ברוך ה' יש לי במכשיר הפלאפון ברשימת הקשר יהודים שזקוקים מידי פעם לביקור, אז אני לוקח את מכשיר הפלאפון ועושה עמו 10 דקות ביום זיכוי הרבים. כל יום אני בוחר מישהו ומתקשר, מתעניין, קצת הלכות, קצת פרשת השבוע. והנה אני מחייג לבחור בשם חיים ושואל לתומי איפה אתה? הרבה זמן לא דיברנו... הא כבוד הרב, הוא עונה, עברתי דירה. "עברת דירה? איזה יופי, נו, ומה עם חנוכת הבית?" והוא לתומו שואל וכי גם לשכירות צריך לעשות? אמרתי לו "בטח!" ופה מגיע השיא... רגע הרב, ומזוזות בכל חדר גם צריך? או מספיק אחת בפתח? אמרתי לו "אתה רציני? בטח שצריך בכל חדר! הילדים שלך ישנים בלי מזוזות?" אופס, הרב, לא ידעת, מה עושים? ואז נזרקה מפי חצי נבואה, למרות שלא ידעתי אח"כ מאין יבוא עזרי... ואני אומר לו "הערב יש לך